

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Radkou Kryndlerovou ve věci žalobce [redacted] narozeného dne [redacted] zastoupeného advokátem JUDr. Jiřím Císařem, sídlem Hrnčířská 55/14, 400 01 Ústí nad Labem, proti žalovanému Severočeši.cz, IČ: 71339493, sídlem Čs. Armády 1766, 434 01 Most, **o určení, zda je rozhodnutí orgánu politického hnutí v souladu se Stanovami a se zákonem, který je doplňujícím rozsudkem**

t a k t o :

- I. Rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 3.9.2015, čj. 15 C 261/2014-150 se ve výroku I., který začíná větou: „Následující rozhodnutí orgánů žalovaného nejsou v souladu se Stanovami žalovaného a se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích a pokračuje bodem A/, který obsahuje výčet usnesení, která byla přijata valnou hromadou konanou dne [redacted] doplňuje o další bod tohoto znění: „Usnesení: jímž byl [redacted] trv. bytem [redacted] zvolen do funkce [redacted] Hnutí za [redacted]“**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 50.113,44 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal určení, že rozhodnutí přijatá valnou hromadou konanou dne [redacted] (dále jen předmětná valná hromada) a následná rozhodnutí učiněná orgány politického hnutí Severočeši.cz (dále jen hnutí) v návaznosti na tuto valnou hromadu nejsou v souladu se Stanovami žalovaného a se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích. Na výzvu soudu pak žalobce podáním učiněným dne 17.10.2014 upřesnil žalobní návrh v tom směru, že všechna „následná rozhodnutí“ není schopen taxativně vyjmenovat, neboť mu bylo znemožněno členství v hnutí, důsledně tomu se domáhá soudního přezkumu jednání popsaných v žalobě, tedy rozhodnutí o ukončení členství [redacted]

sdělení o neexistenci členství

Žalobu odůvodnil tím, že dne proběhla valná hromada hnutí, jehož je žalobce zakládajícím členem. Legitimitu předmětné valné hromady žalobce odmítá, neboť má za to, že její svolání a průběh jsou v rozporu se zákonem a stanovami hnutí.

Při svolávání a konání předmětné valné hromady došlo k porušení zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích ve znění pozdějších předpisů, nebyly demokratickým způsobem ustanoveny nové orgány hnutí a tímto se dostalo hnutí do kolize se zákonem, neboť vznikat a vyvíjet činnost nemohou strany a hnutí, které nemají demokratické stanovy nebo nemají demokraticky ustanovené orgány. Rovněž došlo k porušení Stanov, když předmětná valná hromada nebyla svolána řádně, neboť nebyli pozváni všichni stanovami určení delegáti základních organizací, konala se v neúplném a stanovami nepředepsaném složení, nebyla usnášeníschopná, chybělo 10 členů, konala se v nezákonném termínu, byla svolána osobou, která k tomu nebyla legitimována a byla řízena osobou, která k tomu nebyla oprávněna. Usnesením Ministerstva vnitra č.j. MV-30869-27/VS-2008 ze dne 28.3.2014 byl žalobce vyzván k podání návrhu k soudu na základě ust. § 16a odst. 1 zák. č. 424/1991 Sb., žalobce tak učinil, aniž by podání žaloby předcházela žádost o zjednání nápravy u rozhodčího výboru hnutí dle ust. § 16a odst. 2 zákona, když má za to, že v posuzované situaci by takový postup byl bezpředmětný.

Žalovaný se bránil proti bodům žaloby, které mu vytýkaly, že někteří členové hnutí nebyli na soudem přezkoumávanou valnou hromadu pozváni, tvrzením, že pozváni mohli být a byli pouze členové hnutí. Pokud osoby zmiňované v žalobě pozvány nebyly tak proto, že jejich členství považuje žalovaný za nulitní – putativní, namítal nedostatek aktivní legitimace na straně žalobce, kterou odůvodňoval tím, že členství žalobce v žalovaném je nulitní, putativní. Stejnou argumentaci užil i k dalším námitkám žalobce. Pokud bylo žalovanému vytýkáno, že termín konání valné hromady určil, valnou hromadu svolal a valnou hromadu řídil pan ačkoliv tak měla učinit hnutí poskytl žalovaný soudu dvě verze, jimiž postup odůvodnil. Podle první verze následný den po rezignaci pana na funkci hnutí, rezignovala na funkci a pan – hnutí - tak zůstal jediným, kdo mohl valnou hromadu svolat. Podle druhé verze žalovaného svolával pan valnou hromadu jako hnutí, když byl tímto zvolen na schůzi předsednictva hnutí dne právě tímto předsednictvem.

Okresní soud o žalobě rozhodl rozsudkem dne 3. září 2015. K odvolání žalovaného Krajský soud v Ústí nad Labem svým rozsudkem ze dne 22. července 2016 č. j. 14 Co 911/2015-192, rozsudek okresního soudu ve výroku I. potvrdil, ve výroku III. zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce se domáhal určení nesouladu se stanovami a zákonem všech rozhodnutí žalovaného přijatých na valné hromadě konané dne přičemž okresní soud při vyhlášení rozsudku opomenul ve výroku I., který obsahuje výčet rozhodnutí orgánů žalovaného, která nejsou v souladu se Stanovami a zák. č. 424/1991 Sb. a kde pod bodem A) vyjmenovává usnesení, která byla přijata valnou hromadou konanou dne, uvést rozhodnutí, které bylo rovněž přijato zmiňovanou valnou hromadou, a to usnesení, jímž byl zvolen politického hnutí Severočeši.cz. Krajský soud pak dovodil, že v tomto rozsahu okresní soud o žalobním požadavku nerozhodl, a proto nařídil okresnímu soudu, aby svoje rozhodnutí v tomto směru doplnil. K vyhlášení doplňujícího rozsudku soud v souladu s ust. § 166 odst. 2 o.s.ř. nařídil jednání. Zástupce

žalovaného požádal podáním ze dne 2.10.2016 o odročení tohoto jednání s odůvodněním, že je vázán účastí na konferenci v zahraničí, když tato byla objednána již v průběhu léta 2016. Žádosti zástupce žalovaného soud jako nedůvodné nevyhověl, když má zato, že účast na konferenci v zahraničí není dostatečně závažným důvodem pro to, aby již nařízené jednání bylo odročováno – zástupci žalovaného bylo předvolání k nařízenému jednání doručeno začátkem srpna 2016 – měl tak k dispozici zhruba dva měsíce na to, aby svoji kolizi uspokojivě vyřešil s ohledem na všechny zúčastněné (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 5.1.2012, sp. zn. III.ÚS 3736/11, kdy již Ústavní soud v nálezu sp. zn. III. ÚS 68/97 zdůraznil, že „časová kolize zástupce mezi zastupováním u různých jednání (procesních úkonů) zpravidla není dostatečně závažným důvodem pro to, aby kterékoliv již nařízené jednání (procesní úkon) bylo odročováno, neboť je na samotném zástupci, aby bez újmy na procesním postavení a zájmech zastupovaného – nastalou kolizi podle své vůle a výběru řešil substitucí (§ 16, § 26 odst. 1 zákona č. 58/1996 Sb., o advokacii),,. Jestliže advokát stěžovatelky odpovídá za řádný výkon převzatého zastoupení, bylo nepochybně v jeho zájmu i v možnostech, aby stěžovatelce vysvětlil, že v případě kolize dvou nařízených jednání je jednou z možností řešení nastalé situace substituce, v případě odmítnutí takové možnosti pak volba jiného advokáta, který by stěžovatelku v předmětné věci zastupoval).“

Okresní soud tak vyšel ze skutkového stavu, který zjistil na základě dokazování provedeného u jednání ve dnech 27.-28.srpna 2015 a dále s ohledem na názor odvolacího soudu, provedl soud ještě dokazování, které původně u jednání s ohledem na nastalou koncentraci řízení nepřipustil. Dokazování se týkalo skutečnosti placení členských příspěvků. V rozsudku ze dne 3.9.2015 okresní soud nevysvětlil, co bylo důvodem stanovení lhůty k doplnění tvrzení a důkazů každému z účastníků v jiné délce. Při stanovení odlišné délky lhůty k doplnění soud vycházel ze soudcovského komentáře Občanského soudního řízení, vedoucí autorského týmu Jaromír Jirsa, str. 230, kde je v komentáři k § 114c uvedeno následující: „Aby tedy nastala zákonná koncentrace řízení, musí být všichni účastníci, u nichž je to třeba, jednak konkrétně a adresně poučeni dle ustanovení § 118a, a dále též o důsledcích koncentrace, jinak nemůže „skutkový a důkazní stopstav“ nastat. Reakce účastníka na poučení znamená často podstatně změněnou skutkovou situaci v řízení, na niž musí dostat možnost reagovat i ti účastníci, kteří poučení nebyli. Nabízí se následující řešení: *Maximální lhůta podle ustanovení § 114c odst. 4 je třicetidenní. Předseda senátu poučí tedy například žalobce podle ustanovení § 118a odst. 3 a vyzve jej k označení důkazů ve lhůtě 15 dnů s tím, že k těm, které budou označeny po lhůtě, nepřihlédne, a zároveň, aby své návrhy zaslal nejen soudu, nepřímo i druhé straně (nejlépe veřejnou datovou sítí). Žalovaný pak dostane lhůtu 30 dnů, aby mohl reagovat i na návrhy žalobce. Ze zákona nevyplývá, že by lhůty nemohly být odlišné, a je třeba vycházet z toho, že žalobce se choval nezodpovědně, pokud vyvstala nutnost jeho poučení – naopak – žalovaný musí dostat šanci k reakci ještě před dosažením koncentračního bodu. Soud má za to, že v řízení nastala situace popisovaná ve shora zmiňovaném komentáři. Povinností soudu je připravit jednání tak, aby mohl rozhodnout zpravidla při jediném jednání. Žalobce splnil svoji povinnost beze zbytku, když tvrdil všechny právně významné skutečnosti. Žalovaný pak měl vyjavit svoji obranu. Žalovaný tak však neučinil, ač byl soudem vyzván a neučinil tak ani u přípravného jednání, proto byl soudem vyzván k doplnění tvrzení a důkazních návrhů dle ust. § 118 odst. 3 o.s.ř. Žalovaný vycházel z mylného přesvědčení, že je povinností žalobce, aby prokázal své členství v hnutí. Žalovaný obecně uváděl, že konkrétní osoby mj. i žalobce nebyly pozvány na předmětnou valnou hromadu, neboť se zjistilo, že u nich nebyly splněny podmínky předpokládané Stanovami pro vznik členství ve Hnutí. Předpoklady dle stanov byly následující: zaplacené členské příspěvky, vyplněná přihláška, jejich členství v hnutí bylo schváleno předsednictvem, doložený výpis z rejstříku trestů. Ani při přípravném jednání nebylo zřejmé, proč by žalobce neměl být členem Hnutí, když byl dlouholetým členem rozhodčího výboru tohoto Hnutí.*

V takto nepřehledné situaci měl soud za to, že pro „dosažení rovnosti zbraní“ musí žalobce ještě před dosažením koncentračního bodu dostat šanci reagovat na tvrzení žalovaného o neexistenci členství žalobce v hnutí. „Skutkový a důkazní stopstav“ tak nastal pro žalovaného dnem 25.8.2015 a pro žalobce dnem 27.8.2015. Žalovaný však až v závěrečném návrhu u jednání dne 28.8.2016 navrhl důkaz Přehledem plateb členských příspěvků k prokázání svého tvrzení, že žalobce členství v Hnutí nenabyl. Soud tak s ohledem na shora uvedené považuje důkazy navržené žalovaným po 25.8.2015 za nepřípustné a proto z nich nevychází. Důkaz výsledkem svědkyně [REDAKCE] který žalovaný navrhl v rámci podání, kterým žádá soud o odročení jednání k vyhlášení doplňujícího rozsudku, soud neprovedl, neboť žalobce prokázal, že plní svoji povinnost platit členské příspěvky. Za situace, kdy žalobce zpochybňuje v tomto řízení legitimitu ustavení všech orgánů žalovaného, k němuž došlo na valné hromadě dne [REDAKCE], nelze mu, do skončení tohoto sporu, ve vztahu k existenci jeho členství, vytýkat, že členské příspěvky i nadále hradí osobě, která byla účetní žalovaného do sporné valné hromady a která od něho tyto členské příspěvky jménem hnutí přijímá.

Jestliže žalobce učinil předmětem řízení A) přezkum usnesení přijatých valnou hromadou hnutí Severočesí.cz, která se konala dne [REDAKCE] a B) přezkum usnesení následně přijatých předsednictvem vzešlým z předmětné valné hromady hnutí, která se konala dne [REDAKCE] jsou právně významná následující skutková zjištění. Ad A) Jinými slovy, soud musel hledat odpovědi na následující otázky: 1) konala se dne [REDAKCE] valná hromada, určil termín konání valné hromady, svolal valnou hromadu, řídil valnou hromadu ten, kdo k tomu byl oprávněn, 2) byli na valnou hromadu pozváni všichni, kteří dle Stanov měli pozváni být a byla valná hromada usnášeníschopná, 3) jaká usnesení byla přijata valnou hromadou. Ad B) přezkumu kterých usnesení následně přijatých předsednictvem vzešlým z předmětné valné hromady hnutí, která se konala dne [REDAKCE], se žalobce domáhá. Právně významných skutečností byla tak celá řada a rovněž důkazních návrhů přednesli účastníci celou řadu, protože mezi nimi bylo nesporné pouze to, že se předmětná valná hromada konala a že ke dni [REDAKCE] rezignoval na funkci [REDAKCE] hnutí pan [REDAKCE] ostatní již bylo sporné. Žalobce tvrdil porušení několika ustanovení Stanov, přičemž soud za nejzávažnější porušení Stanov považoval s ohledem na níže uvedené právní posouzení věci, pokud by bylo zjištěno, že na valnou hromadu nebyli pozváni členové hnutí. Po provedeném dokazování tak soud učinil následující skutková zjištění:

ad 1) Dne [REDAKCE] se konala valná hromada hnutí *(tato skutečnost byla mezi účastníky nesporná)*, přičemž valnou hromadu svolal pan [REDAKCE] *(tuto skutečnost vyplývá z emailu)*, který ji také řídil.

ad 2) Bylo-li úkolem soudu zjistit, které konkrétní osoby měly být v souladu se zněním Stanov na valnou hromadu pozvány a zda v souladu se stanovami pozvány byly, musel soud zjistit, kdo byl členem hnutí a zda byl ten který člen hnutí na valnou hromadu pozván a zda byl pozván způsobem, který předpokládají stanovy.

Ze stanov žalovaného ze dne 6.1.2011, registrovaných Ministerstvem vnitra dne 31. 3. 2011, soud zjistil, že členem žalovaného se může stát každý občan, který dosáhl věku 18 let, má pobyt v ČR, je bezúhonný, způsobilý k právním úkonům a ztotožňuje se s principy, programem i cíli hnutí a zavazuje se respektovat stanovy hnutí. Členství vzniká za splnění uvedených podmínek na základě přihlášky, k níž je třeba přiložit výpis z rejstříku trestů, jenž není starší 3 měsíců, stanovisko spádové základní organizace a čestné prohlášení, po zaplacení členských příspěvků rozhodnutím předsednictva žalovaného o přijetí. Členství zaniká mimo jiné nezaplacením určených příspěvků hnutí ve stanoveném termínu (čl. III. body 1, 3, 4 stanov). Člen hnutí má právo účastnit se jednání valné hromady své základní organizace a všech dalších orgánů hnutí, kam byl zvolen nebo delegován, volit orgány hnutí a být volen do všech dalších orgánů hnutí [čl. VIII. písm. a), b) a d) stanov]. Nejvyšším

orgánem hnutí je valná hromada, jež je složena z pověřených delegátů základních organizací, členů předsednictva hnutí, kontrolní komise a rozhodčího výboru (tyto osoby mají hlas rozhodující) a osob pověřených předsednictvem hnutí, jež mají hlas poradní. Předsednictvo hnutí navrhuje, projednává a schvaluje všechny kandidáty hnutí do všech typů voleb [čl. VIII. bod 3. písm. m) stanov].

Z obsahu zápisu z jednání valné hromady politického hnutí Severočeši.cz konané dne [redacted] a k němu připojené prezenční listiny soud zjistil, že se jí účastnilo celkem sedm osob ([redacted]), nedostavili se [redacted] a [redacted]. Na valné hromadě byla přijata tato rozhodnutí:

- I. o volbě [redacted] členy předsednictva hnutí,
- II. o volbě [redacted] předsedou politického hnutí Severočeši.cz,
- III. o změně Stanov politického hnutí Severočeši.cz v následujících člancích takto:
 - 1) Čl. I odst. 2 změna sídla politického hnutí Severočeši.cz – nové sídlo ul. Jakuba Arbese č.p. 2600,434 01 Most
 - 2) čl. III odst. 5 písm. f) odrážka čtvrtá za: přečin a zločin, vyjma neúmyslných trestných činů i
 - 3) čl. III odst. 6 v závorce (postup dle Správního řádu č. 500/2004 Sb., v platném znění § 24)
 - 4) čl. IV odst. 2 písm. c), g), h) zrušit v celém rozsahu
 - 5) čl. IV odst. 3 v první větě vyškrtnout slovo „přítomných“
 - 6) čl. VIII odst. 2 A) písm. g) a odst. 2C) písm. c) – zrušit v celém rozsahu
 - 7) čl. VIII odst. 3 písm. d) – zde opět 4 hlasy všech členů předsednictva Hnutí
 - 8) čl. VIII odst. 3 písm. e), k), o) – zrušit v celém rozsahu
 - 9) čl. IX odst. 2 – kontrolní komise je složena ze tří členů
 - 10) čl. IX odst. 6 – vyškrtnout ... ani člen výkonného výboru
 - 11) čl. X odst. 2 - rozhodčí výbor je složen ze tří členů
 - 12) čl. X odst. 3 – vyškrtnout „výkonného výboru“
 - 13) čl. XI, XII, XIV - vypustit
 - 14) čl. XIII odst. 3 vyškrtnout první větu – předseda odborné komise je členem výkonného výboru hnutí
 - 15) čl. XVII odst. 1 vyškrtnout poslední větu ... předsednictvo hnutí může zmocnit výkonný výbor
- IV. o schválení změny sídla hnutí na adresu Most, u. Jakuba Arbese 2600,
- V. o odvolání [redacted] z funkce člena předsednictva,
- VI. o odvolání [redacted] z funkce [redacted] předsednictva hnutí,
- VII. o volbě [redacted] do funkce člena předsednictva hnutí za [redacted],
- VIII. o volbě [redacted] do funkce [redacted] hnutí,
- IX. o volbě [redacted] do funkce [redacted] hnutí za [redacted],
- X. o volbě [redacted] do funkce [redacted],
- XI. o volbě [redacted] členkami kontrolní komise hnutí,
- XII. o volbě [redacted] členy rozhodčího výboru hnutí.

Dle tvrzení žalobce se valné hromady nezúčastnili dva členové předsednictva [redacted] protože nebyli pozváni. Žalovaný tvrdil, že

pozvání byli emailem. Soud provedl důkaz jednak navrženou emailovou zprávou a jednak čestným prohlášením těch dvou, že pozvání nebyli. Dále byl navržen jejich výslech. Provedení výslechu soud již zamítl, aniž by ohledně skutečnosti, zda byla [REDAKCE] a [REDAKCE] řádně pozváni na předmětnou valnou hromadu, přijal dílčí skutkový závěr, neboť ve světle dalších zjištěných skutečností pozbyla tato skutečnost významu.

Ze zápisu z valné hromady hnutí konané dne [REDAKCE] a připojené prezenční listiny soud zjistil, že se jí účastnilo 11 členů hnutí s hlasem rozhodujícím, mimo jiných žalobce, [REDAKCE] a [REDAKCE]. Na valné hromadě byla schválena změna původních stanov ze dne [REDAKCE], byl schválen členský příspěvek ve výši 500,- Kč ročně pro rok 2009/2010, odvolání členové orgánů hnutí, a to členové výboru [REDAKCE] členové kontrolní komise [REDAKCE] a členové rozhodčího výboru [REDAKCE] a [REDAKCE] hnutí byl zvolen [REDAKCE] členy předsednictva [REDAKCE] členy [REDAKCE] členy [REDAKCE]. Všechna rozhodnutí byla přijata jednomyslně, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel hlasování.

Ze zápisu z valné hromady hnutí konané dne [REDAKCE] a připojené prezenční listiny soud zjistil, že na místo vyloučeného člena hnutí [REDAKCE] byl členem [REDAKCE] zvolen [REDAKCE], dále bylo rozhodnuto, s platností na dobu neurčitou, že členský příspěvek ve výši 500,- Kč je splatný do dne 31. 3. každého roku. Valné hromady se mimo jiných účastnil žalobce a [REDAKCE]

Žalovaný nepozvání žalobce a dalších osob, které se předchozích valných hrad zúčastňovaly, potvrdil a odůvodnil. Důsledně tomu nemělo smysl provádět dokazování ke skutečnosti, zda byl či nebyl na předmětnou valnou hromadu pozván i někdo další než ten, který je uveden na prezenční listině, protože skutečnost, že nebyly pozvány jiné osoby než ty, jejichž jména jsou uvedena na prezenční listině, byla mezi účastníky nesporná – soud tak důkazy listinami označenými jako čestná prohlášení [REDAKCE] provedl nadbytečně, provedení důkazu výslechem těchto osob pak soud zamítl.

Žalovaný nepozvání žalobce a dalších osob na předmětnou valnou hromadu odůvodňuje tvrzením, že pozvání mohli být jen členové hnutí a žalobce a dalších 50 osob členy hnutí nebyli, když jejich členství bylo jen putativní. Tímto způsobem se [REDAKCE] jako žalobce č. 2 spolu s [REDAKCE] v žalobě podané dne 2.6.2014 u Okresního soudu v Mostě sp. zn. 33 C 264/2014 (viz. část spisu chybně označená jako 21 Nc 803/2014) k problému členství vyjádřil a ve stejném duchu byla jeho vyjádření i v průběhu předmětného řízení: „...žalobci po svém zvolení do čela žalované zjistili, že některé osoby, které byly považovány za členy žalované, jimi nikdy nebyly – buďto se vůbec o členství neucházeli (nedohledala se přihláška) nebo o jejich přijetí za člena nebylo nikdy nikým rozhodnuto (podle stanov tak musí činit předsednictvo žalované a neexistuje žádný zápis o tom, že tyto osoby byly přijaty za členy). Členy hnutí Severočeši.cz tak není [REDAKCE] [REDAKCE]. Tolik z obsahu žaloby vedené Okresním soudem v Mostě pod. sp. zn. 33 C 264/2014, s kterou se soud seznámil při své úřední činnosti.

Jak již bylo shora uvedeno, soud zjistil, že žalobce se jako člen hnutí zúčastňoval valných hromad hnutí (*tato skutečnost vyplývá ze zápisů z valných hromad a jejich prezenčních listin konaných dne [redacted] označené žalobcem jako B2, [redacted] označené žalobcem jako B3, ze dne [redacted] označené žalobcem jako C1*), konkrétně ze zápisu z valné hromady konané dne [redacted] vyplývá, že byl žalobce zvolen členem a [redacted] přičemž na prezenční listině je kromě dalších též podpis pana [redacted]. Zároveň byl žalobce nominován hnutím na jeho kandidátce jako člen tohoto hnutí do krajských voleb v roce 2012 (tuto skutečnost učinili účastníci nespornou a kdokoli ji může zjistit na internetových stránkách www.volby.cz). Ze shora uvedených důkazů tvořících vzájemný propojený celek nemohl soud učinit jiný závěr než, že ke dni konání předmětné valné hromady žalobce členem hnutí byl – za člena byl přijat, splnil podmínky členství dle Stanov, za člena hnutí se pokládal, za člena hnutí ho považovali ostatní členové hnutí, když ho zvolili do [redacted] hnutí a což je dle soudu nejvýznamnější s ohledem na právní posouzení níže, za člena hnutí minimálně v roce 2012 museli žalobce považovat i voliči v krajských volbách v roce 2012, když žalovaný netvrdil, že by členství žalobce po těchto volbách zaniklo. Namítal-li žalovaný, že žalobce za člena hnutí nebyl přijat na základě procedury, kterou předpokládají Stanovy, soud nic takového z provedených důkazů nezjistil.

Žalovaný k prokázání této skutečnosti navrhl zápisy ze schůzí předsednictva v rozhodném období, přičemž tvrdil, že to jsou všechny zápisy ze schůzí předsednictva. Soud těmito zápisy důkaz provedl a zjistil, že skutečně žádný z těchto zápisů neobsahuje usnesení předsednictva, kterým by byl žalobce přijat za člena. Při hodnocení tohoto důkazu však musel soud vycházet z tvrzení [redacted] za žalovaného, který připustil, že zápisy z předsednictev, které byly soudu předloženy k důkazu, jsou všechny pouze v tom směru, že všechny, které má hnutí aktuálně k dispozici, přičemž informace o tom, že hnutí nemělo v pořádku listiny, se sporem line jako červená nit. Dále žalovaný k prokázání této skutečnosti navrhl důkaz Seznamem členů, přičemž v tomto seznamu není žalobce jako člen hnutí uveden.

Ve světle shora uvedeného dospěl soud k dílčímu skutkovému závěru, že z provedeného dokazování vyplývá, že žalobce splnil požadavky Stanov na to, aby se stal členem hnutí, tedy podal přihlášku, stejně tak neměl soud k dispozici listinný důkaz, který by prokazoval, že žalobce byl za člena přijat rozhodnutím předsednictva. Není-li však listinný důkaz, neznamená to nic jiného než, že o rozhodnutí předsednictva není písemný doklad, což však ještě nemusí znamenat, že by předsednictvo žalobce za člena hnutí nepřijalo, pouze o tom rozhodnutí není písemný doklad – zápis z předsednictva, a to buď proto, že vůbec nebyl pořizován, ztratil se, byl zničen, odcizen atp. Na skutečnost, že rozhodnutí o členství žalobce bylo přijato předsednictvem lze usuzovat z uzavřeného kruhu nepřímých důkazů, které si vzájemně neodporují, ale navzájem se doplňují (*zápisy z valných hromad spolu s prezenčními listinami konaných dne [redacted] označené žalobcem jako B2, dne [redacted] označené žalobcem jako B3, ze dne [redacted] označené žalobcem jako C1, kandidatury žalobce ve volbách na kandidátní listině hnutí jako člena hnutí*). Těžko si lze představit, že by členové hnutí (mezi nimi i pan [redacted]) volili do orgánů hnutí, nechali hlasovat na valných hromadách hnutí, nechali kandidovat do voleb jako svého člena na své kandidátní listině někoho, kdo nikdy nesplnil podmínky pro členství a jako člen nebyl řádným procesem v souladu se stanovami přijat.

Dospěl-li soud k dílčímu skutkovému závěru, že žalobce byl ke dni konání předmětné valné hromady členem hnutí a na předmětnou valnou hromadu nebyl pozván, ač podle Stanov pozván být měl, nebylo již třeba, aby soud zjišťoval, zda při svolání předmětné valné hromady rovněž došlo k porušení dalších článků Stanov – tedy zda předmětná valná hromada byla svolána a řízena někým, kdo k tomu nebyl oprávněn, zda byla usnášeníschopná.

Vzhledem k tomu, že v průběhu dokazování nebylo od počátku zřejmé, která z právně významných skutečností bude prokázána jako první, provedl soud i skupinu důkazů, u nichž skutečnosti z nich zjištěné pro své rozhodnutí již nevyužil. Jsou to následující důkazy – deset zápisů ze zakládajících zasedání – valných hromad deseti základních organizací hnutí označených žalobcem pro potřeby dokazování jako A1 až A10, dále důkazy listinami označenými jako čestná prohlášení osob, které na předmětnou valnou hromadu nebyly pozvány, ačkoli byly členy hnutí, dále důkaz listinou o odstoupení [redacted] hnutí p. [redacted] z funkce (tuto skutečnost učinili účastníci nespornou), dále důkaz Zápisem z řádné valné hromady hnutí ze dne [redacted] označený žalobcem jako D1, dále usnesením MV -30869-27/VS-2008.

Jak je uvedeno výše, dospěl-li soud k dílčímu skutkovému závěru, že žalobce byl ke dni konání předmětné valné hromady členem hnutí a na předmětnou valnou hromadu nebyl pozván, ač podle Stanov pozván být měl, nebylo již třeba, aby soud zjišťoval, zda při svolání předmětné valné hromady rovněž došlo k porušení dalších článků Stanov – tedy zda předmětná valná hromada byla svolána a řízena někým, kdo k tomu nebyl oprávněn, zda byla usnášeníschopná. Důsledně tomu soud neprovedl následující důkazy: výsledky následujících svědků: [redacted]

[redacted] Dále soud nevyzval žalovaného, aby předložil zápisy ze všech valných hromad politického hnutí Severočeši.cz, které se konaly po ustavující valné hromadě základní organizace v Ústí nad Labem, a neprovedl tak důkaz jinými zápisy z jiných valných hromad než byly k důkazu soudem provedeny. Dále soud nevyžádal a neprovedl důkaz zprávou od žalovaného o placení příspěvků osob zmiňovaných v zápise, tedy pan [redacted] a paní [redacted]. Dále soud neprovedl důkaz výsledkem všech osob ze základních organizací, které se podle příslušných zápisů z ustavujících zasedání základních organizací těchto zasedání zúčastnily označených jako A 1 až A 10. Dále soud neprovedl důkaz pozvánkami a doručenkami, které měly prokázat, že na valnou hromadu dne [redacted] byli pozváni všichni členové, tedy i ti z tzv. druhé frakce – [redacted] a spol. Dále soud nevyžádal a neprovedl důkaz zprávou Ministerstva vnitra ČR k tomu, jaké listiny byly předloženy k registraci hnutí, zejména soupis. Soud nevyslechl osoby, které předložily čestné prohlášení, že nebyly pozvány na valnou hromadu, a to následující osoby: [redacted]

[redacted] Dále soud neprovedl důkaz dopisem MV č.j. MV-30869-15/VS-2008 z ledna 2014. Dále soud neprovedl důkaz listinou označenou jako prezenční listina předsednictva Severočeši.cz ze dne 4.10.2013 psanou rukou, kterou navrhl žalobce k důkazu, že pan [redacted] nemohl být [redacted] hnutí Severočeši.cz. Dále soud od Ministerstva vnitra ČR nevyžádal a neprovedl k důkazu veškeré listiny, které měl žalovaný předložit jako podklad pro změnu zápisu v rejstříku politických stran ke změně [redacted] hnutí v období od [redacted] do [redacted]. Dále soud neprovedl jako nadbytečný účastnický výslech žalobce, ani nevyžádal zprávu, zda žalobce žádal v rozhodném období o výpis z rejstříku trestů. Dále soud neprovedl důkaz dotazem na příslušné volební komise. Dále soud nevyžádal a neprovedl důkaz výpisem z rejstříku politických stran ohledně zápisů předsednictva v tomto rejstříku a ani neprovedl důkaz výsledkem pana [redacted] a [redacted] k vysvětlení, že zápisy z předsednictev nejsou zápisy ze všech předsednictev, které se konaly.

Ad B) navrhl žalobce k přezkumu rozhodnutí o ukončení členství [redacted]

[redacted] v hnutí, sdělení o neexistenci členství [redacted]

Ve věci tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci: Žalobce byl ke dni [REDACTED] členem hnutí, ode dne [REDACTED] (i v době [REDACTED]) ve funkci člena [REDACTED]. Dne [REDACTED] se konala valná hromada hnutí, na kterou žalobce nebyl pozván. Na valné hromadě byla přijata tato rozhodnutí:

- I. o volbě [REDACTED] členy předsednictva hnutí,
- II. o volbě [REDACTED] politického hnutí Severočeši.cz,
- III. o změně Stanov politického hnutí Severočeši.cz v následujících člancích takto:
- 1) Čl. I odst. 2 změna sídla politického hnutí Severočeši.cz – nové sídlo ul. Jakuba Arbese č.p. 2600,434 01 Most
 - 2) čl. III odst. 5 písm. f) odrážka čtvrtá za: přečin a zločin, vyjma neúmyslných trestných činů i
 - 3) čl. III odst. 6 v závorce (postup dle Správního řádu č. 500/2004 Sb., v platném znění § 24)
 - 4) čl. IV odst. 2 písm. c), g), h) zrušit v celém rozsahu
 - 5) čl. IV odst. 3 v první větě vyškrtnout slovo „přítomných“
 - 6) čl. VIII odst. 2 A) písm. g) a odst. 2C) písm. c) – zrušit v celém rozsahu
 - 7) čl. VIII odst. 3 písm. d) – zde opět 4 hlasy všech členů předsednictva Hnutí
 - 8) čl. VIII odst. 3 písm. e), k), o) – zrušit v celém rozsahu
 - 9) čl. IX odst. 2 – kontrolní komise je složena ze tří členů
 - 10) čl. IX odst. 6 – vyškrtnout ... ani člen výkonného výboru
 - 11) čl. X odst. 2 - rozhodčí výbor je složen ze tří členů
 - 12) čl. X odst. 3 – vyškrtnout „výkonného výboru“
 - 13) čl. XI, XII, XIV - vypustit
 - 14) čl. XIII odst. 3 vyškrtnout první větu – předseda odborné komise je členem výkonného výboru hnutí
 - 15) čl. XVII odst. 1 vyškrtnout poslední větu ... předsednictvo hnutí může zmocnit výkonný výbor
- IV. o schválení změny sídla hnutí na adresu Most, u. Jakuba Arbese 2600,
- V. o odvolání [REDACTED] z funkce člena předsednictva,
- VI. o odvolání [REDACTED] z funkce [REDACTED] předsednictva hnutí,
- VII. o volbě [REDACTED] do funkce člena předsednictva hnutí za [REDACTED]
- VIII. o volbě [REDACTED] do funkce [REDACTED] hnutí,
- IX. o volbě [REDACTED] do funkce [REDACTED] hnutí za [REDACTED]
- X. o volbě [REDACTED] do funkce [REDACTED] hnutí,
- XI. o volbě [REDACTED] členkami kontrolní komise hnutí.

XII. o volbě [redacted] členy rozhodčího výboru hnutí.

Předsednictvo hnutí dne [redacted] rozhodlo o vyloučení [redacted] z hnutí.

Zjištěný skutkový stav soud po právní stránce posoudil následujícím způsobem. Žalobce žalobu opírá o ust. § 16a odst. 1 zák.č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích.

Podle § 16a odst. 1 zák.č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích, v účinném znění (dále jen zákon), dotýká-li se rozhodnutí orgánu strany a hnutí skutečností vyznačovaných v rejstříku stran a hnutí (§9), může člen této strany a hnutí do 6 měsíců od přijetí takového rozhodnutí požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí v souladu se zákonem a stanovami. Podle § 16a odst. 2 zákona, nejde-li o zrušení strany a hnutí, lze návrh podle odstavce 1 podat, jen pokud rozhodčí orgán strany a hnutí nevyhověl žádosti člena o zjednání nápravy anebo o ní nerozhodl do 30 dnů ode dne jejího podání. Podle ustanovení shora žalobce – v zákonem stanovené lhůtě podal žalobu, kterou se domáhá, aby soud rozhodl, že rozhodnutí přijatá valnou hromadou konanou dne [redacted] a následná rozhodnutí učiněná orgány hnutí Severočeši.cz v návaznosti na tuto valnou hromadu nejsou v souladu se Stanovami žalovaného a se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích, přičemž uvedl důvody, pro které by bylo bezpředmětné postupovat dle odst. 2 zákona. Důvody spatřuje v tom, že předmětná valná hromada aniž odvolala původní [redacted] rozhodla podle bodu ad 6) na straně 9 zápisu z předmětné valné hromady o schválení nových členů [redacted] do funkcí. Předmětná valná hromada tak vytvořila situaci, kdy existují dva různé [redacted], a není zřejmé ke kterému, by se měl žalobce obrátit se svou žádostí o určení, zda je rozhodnutí valné hromady v souladu se zákonem a Stanovami. Žalobce se navíc stále považuje za [redacted] a musel by podání adresovat sám sobě. Současně legitimitu nově zvoleného [redacted] uznat nemůže, přičemž první [redacted] by žádosti vyhověl, druhý by ji zamítl a vznikla by patová situace bez řešení. Soud se při posouzení, zda vůbec mohl žalobce postupovat dle odst. 2 § 16 zákona, ztotožňuje se stanoviskem žalobce.

Zjišťoval-li soud, zda jsou naplněny podmínky pro užití ust. § 16a zákona na projednávanou věc, dospěl soud k závěru, že je třeba, aby překlenul nedostatečnou právní úpravu, na kterou upozornil již dne 27. prosince 2011 Ústavní soud v Nálezu sp. zn. II. Ús 1969/10, když dovodil, že : „...v ČR je zákonná úprava zcela nedostačující a zdaleka neodpovídá jeho významu v demokratickém právním státě. I přes zákonem o politických stranách předvídanou možnost odmítnutí registrace nové politické strany ministerstvem vnitra (§ 8 odst. 1) (srov. k tomu rozsudek ESLP ze dne 7. 12. 2006 ve věci Linkov proti České republice (č. 10504/03), resp. možnost domáhat se rozpuštění politické strany z důvodu stanovených v cit. § 4 písm. b), což je ovšem nutné považovat za prostředek ultima ratio, reálná a efektivní kontrola dodržování principů a pravidel vnitrostranické demokracie (byť formálně zakotvených ve stanovách již registrovaných politických stran) není právním řádem téměř vůbec upravena anebo je zakotvena velmi vágně. Totéž lze konstatovat i o způsobu vymezení soudního přezkumu dodržování minimálního standardu principů a pravidel vnitrostranické demokracie, když v některých oblastech není předvídán vůbec (např. proces výběru kandidátů a tvorba kandidátních listin) anebo je stanoven velmi úzce (viz níže). Až za nežádoucí je pak možné označit stav, kdy současná právní úprava, zejména zákon o politických stranách zcela mlčí k výše naznačeným problematickým aspektům pojícím se s členstvím v politických stranách a nijak negarantuje jednotlivci možnost domáhat se ochrany před obecnými soudy proti svévolnému a neodůvodněnému odmítnutí žádosti o členství či vyloučení z politické strany (např. pro "nepohodlné" názory), ačkoliv fakticky zcela

nepochybně představují enormní zásah do základního práva občanů svobodně se sdružovat v politických stranách. Argument o jeho nepotřebnosti, neboť jednotlivci tím není upíráno právo založit si vlastní politickou stranu, nemá z ústavně-právního hlediska přílišnou relevanci.“ Zákonodárce však na shora uvedené výtky Ústavního soudu dosud nereagoval. Za této situace hledal soud východiska pro své rozhodnutí právě v tomto nálezu.

Viděno optikou Nálezu Ústavního soudu, zejm. bod 27,28,29 v politickém hnutí Severočeši.cz dochází k flagrantnímu porušování a nerespektování - v Nálezu Ústavního soudu uvedenému – minimálnímu standardu principů a pravidel vnitrostranické demokracie. V rámci řízení bylo prokázáno, že na předmětnou valnou hromadu nebyl pozván dlouholetý člen hnutí a [REDAKCE] – žalobce. Soud má za to, že i pokud by existovaly formální nedostatky v procesu přijímání žalobce za člena hnutí, (což v řízení zjištěno nebylo), naopak bylo zjištěno, že ohledně uchovávání a pořizování dokumentace byly poměry v hnutí volnější, zřejmě v duchu zásady, kterou pan [REDAKCE] vyjádřil slovy: „no na té bezúhonnosti jsme zase tak nebázírovali“, pak možná hnutí jako celek „nebázírovalo“ ani na tom uchovávat přihlášky, pořizovat zápisy ze schůzí předsednictva atd., pak nemohou tyto formální nedostatky způsobit nulitu členství žalobce, když hnutí samo deklarovalo členství žalobce tím, že byl volen do orgánů hnutí a jako svého člena ho nominovalo na své volební kandidátce, tedy nejen sám žalobce se považoval za člena hnutí, ale ostatními členy hnutí byl za člena považován a dále - což je z hlediska demokratických principů nejzávažnější - byl za člena hnutí považován voliči. V této souvislosti lze podpůrně zmínit názor, který vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 29.1.1938 publikovaném pod č. 1193/35: „...za organisovaného člena určité politické strany se v běžné mluvě pokládá nejen ten, kdo se stal jejím členem tím, že se za jejího člena přihlásil a byl povolaným orgánem strany také za člena přijat a ze strany ani nevystoupil, ani z ní nebyl vyloučen, nýbrž i ten, koho politická strana pokládá za svého organisovaného člena, i když snad nedošlo k formálnímu jeho přijetí, jestliže arci také osoba, o kterou jde, s tímto uznáváním svého členství souhlasí, dávajíc najevo, že se také sama pokládá za člena strany...“.

Podle čl. 20 odst. 2 Listiny základních práv a svobod občané mají právo zakládat též politické strany a politická hnutí a sdružovat se v nich.

Podle § 1 odst. 1 zák. č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích občané mají právo se sdružovat v politických stranách a v politických hnutích. Výkon tohoto práva slouží občanům k jejich účasti na politickém životě společnosti, zejména na vytváření zákonodárných sborů a orgánů vyšších územních samosprávných celků a orgánů místní samosprávy. Zvláštní zákony stanoví, ve kterých případech je výkon tohoto práva omezen.

Jednáním žalovaného spočívajícím v tom, že žalobce nepozval jako člena [REDAKCE], tedy člena žalovaného s právem účasti na valné hromadě hnutí [čl. VII. odstavec 2 písm. d) stanov], na valnou hromadu konanou dne [REDAKCE], bylo porušeno právo žalobce účastnit se valné hromady, volit a být volen do orgánů hnutí [čl. 8 písm. a), b) a d) stanov]. Všechna rozhodnutí, jež byla na valné hromadě přijata, proto nejsou v souladu s uvedenými ustanoveními stanov a dále s čl. 20 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a § 1 odst. 1 zák. č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích, které občanům zaručují právo sdružovat se v politických stranách a hnutích. Na tom nic nemění skutečnost, že neúčast žalobce nemusela mít vliv na usnášeníschopnost valné hromady, podstatné je pouze to, že mu účast byla neoprávněně upřena, v důsledku čehož nemohl hlasovat o jednotlivých rozhodnutích, kandidovat do orgánů hnutí, nemohl vystoupit se svými návrhy, přesvědčovat ostatní účastníky o jejich správnosti, vyjádřit se k programu, atd. Význam jeho účasti tedy nelze zužovat pouze na to, zda valná hromada byla usnášeníschopná i bez něho či nikoliv. Stejně závěry pak lze vztáhnout i na rozhodnutí [REDAKCE] členství [REDAKCE]

neboť bylo přijato předsednictvem hnutí, jež bylo ustanoveno rozhodnutím, které je samo v rozporu se stanovami, zákonem i Listinou základních práv a svobod.

Dospěl-li soud k závěru o tom, že napadená rozhodnutí žalovaného nejsou v souladu se stanovami a zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a hnutích, již jen z důvodu, že žalobci jako členu hnutí s právem účasti na valné hromadě, bylo právo účasti odepřeno, neprovedl dokazování k prokázání dalších tvrzených důvodů nesouladu napadených rozhodnutí se stanovami a zákonem, popř. z již provedených důkazů nečinil žádná zjištění, neboť by to na rozhodnutí ve věci ničeho nezměnilo.

S ohledem na skutečnost, že v rozsudku okresního soudu ze dne 3. září 2015 nebylo rozhodnuto o celém předmětu řízení, nebyl rozsudek rozhodnutím, jímž by se řízení zcela končilo (o náhradě nákladů řízení rozhoduje soud až v rozhodnutí, jímž se řízení končí) je součástí tohoto rozsudku i výrok o nákladech řízení. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení jen částečně úspěšný, nárok na plnou náhradu nákladů řízení ve výši 50.113,44 Kč, neboť žalobce měl neúspěch v poměrně nepatrné části. Vzhledem k tomu, že předmětem řízení nebyl nárok na peněžité plnění, nemohl soud užít matematický výpočet poměru úspěchu a neúspěchu. Při svých úvahách však vyšel z toho, že žalobce se na soud obrátil s tím, že žalovaný nastolil protiprávní stav a tento udržuje. Soud pak po provedeném dokazování zjistil, že žalovaný nastolil protiprávní stav a tento udržuje a žalobci tak nezbývalo nic jiného než se obrátit na soud. Byla-li žaloba částečně zamítnuta, tak nikoliv proto že, by byl žalovaný v právu, ale z toho důvodu, že se žalobce mj. domáhal přezkoumání dopisů, které přišly vyjmenovaným členům hnutí. Dopisy však neobsahují žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, že jsou právními akty – sdělení, které dopisy obsahují je pouze informativního charakteru, důsledně tomu se soud nezabýval jejich souladem se Stanovami a zákonem. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč (2.000,-Kč za žalobu a 1.000,- Kč za návrh na předběžné opatření) a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 2.500,- Kč a paušální náhrada výdajů dle § 13 uvedené vyhlášky v částce 300,- Kč za každý ze třinácti úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení JUDr. Danielem Volákem, sepis a podání návrhu na předběžné opatření, sepis žaloby, převzetí a příprava zastoupení JUDr. Jiřím Císařem, účast na přípravném jednání dne 21.8.2015, účast při přípravném jednání dne 21.8.2015, účast na jednání soudu dne 27.8.2015, účast na jednání soudu dne 27.8.2015, účast na jednání soudu dne 27.8.2015, účast na jednání soudu dne 27.8.2015, účast na jednání soudu dne 28.8.2015 a účast na jednání soudu při kterém došlo pouze k vyhlášení rozsudku, účast na jednání odvolacího soudu dne 19.7.2013, účast na jednání soudu k vyhlášení doplňujícího rozsudku dne 6.10.2016), přičemž u jednoho z nich byla s ohledem na ust. § 11 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. stanovena odměna v poloviční výši zmíněné sazby a dále cestovní náhrada v celkové výši 3.786,73 Kč, a to v souvislosti s cestou realizovanou dne 21. 8. 2015 náhrada 1.128,91 Kč za 90 ujetých km v částce 528,91 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 328/2014 Sb. při průměrné spotřebě 6,03 l/100 km a 3,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 328/2014 Sb.) podle § 13 zákona č. 177/1996 Sb. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 x 30 minut v částce 600,- Kč podle § 14 zákona č. 177/1996 Sb., v souvislosti s cestou realizovanou dne 27. 8. 2015 náhrada 1.528,91 Kč za 90 ujetých km v částce 528,91 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 328/2014 Sb. při průměrné spotřebě 6,03 l/100 km a 3,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 328/2014 Sb.) podle § 13 zákona č. 177/1996 Sb. a náhrada za ztrátu času v trvání 10 x 30 minut v částce 1.000,- Kč podle § 14 zákona č. 177/1996 Sb. a v souvislosti s cestou realizovanou dne 28. 8. 2015, přičemž z toho 4 půlhodiny představují náhradu za ztrátu času během polední přestávky u jednání, náhrada 1.128,91 Kč za 90 ujetých km v částce 528,91 Kč (36,10 Kč za litr paliva dle vyhlášky

č. 328/2014 Sb. při průměrné spotřebě 6,03 l/100 km a 3,70 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 328/2014 Sb.) podle § 13 zákona č. 177/1996 Sb. a náhrada za ztrátu času v trvání 6 x 30 minut v částce 600,- Kč podle § 14 zákona č. 177/1996 Sb. a daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % stanovená ze základu ve výši 38.936,73 Kč částkou 8.176,71 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

V Mostě dne 6. října 2016

Mgr. Radka Kryndlerová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Miluše Kesslerová